

DEZE VROUW... IS UW MAN!

Een klucht in vier bedrijven

door

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DEZE VROUW... IS UW MAN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Annie Zuiderhorn - ± 40 jaar

Amanda, haar dochter - ± 20 jaar

Pierre Reijnders - vriend van Annie, ± 45 jaar

Henriëtte Reijnders - de vrouw van..... ± 45 jaar

Arie Zoetelief - buurman, ± 50 jaar

Miep Zoetelief - zijn vrouw, ± 45 jaar

Jaap Brekeveld - controleur, ± 40 jaar

Gonda Brekeveld - zijn vrouw, ± 35 jaar

DECOR:

De woonkamer van Annie Zuiderhorn. In de linkerwand zitten twee deuren, de voorste deur is van een diepe kast, de achterste deur leidt naar de hal, keuken en overige vertrekken. In de achterwand zit een raam, waar overgordijnen voor hangen. Rechtsachter in de wand zit de deur van Annie's slaapkamer. Links uit het midden staat een driezitsbank, een tafeltje en een makkelijke stoel. Rechts vooraan staat een bureau tegen de wand, waarop in ieder geval een telefoon staat. Achter het bureau staat een stoel. Overige meubilair en aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

('s Middags)

Als het doek opgaat, ligt Annie verleidelijk op de bank. Zij heeft een sexy uitziend nachtgewaad aan. Haar ochtendjas hangt over de leuning van de stoel. Op het tafeltje staat een geopende fles wijn, twee ingeschonken wijnglazen en er branden enkele kaarsen. De overgordijnen zijn gesloten. Na even gaat de haldeur open en komt Amanda binnen. Ze kijkt zoekend in het rond, maar ziet haar moeder niet. Dan loopt ze naar de slaapkamer en opent de deur.

ANNIE (*verleidelijk*): Hallo. Je duifje ligt hier, doffertje!

AMANDA (*draait zich om*): Nee, hè! Zijn jullie weer bezig?

ANNIE (*schrikt overeind*): Amanda! Eh... hallo. Wat doe jij hier?

AMANDA (*verontwaardigd*): Wat doe jij hier, vraagt ze aan haar eigen dochter! Ik kan beter vragen wat jij hier doet; midden op de dag. Liggend op de bank, de gordijnen gesloten en gekleed als een... als een... Nou ja, je weet wel wat ik bedoel.

ANNIE (*pakt snel haar ochtendjas en doet deze aan*): Eh.. Ik ben een beetje moe, lieverd. Ik heb een drukke dag gehad.

AMANDA: Ja, druk gehad met je doffer! (*spottend*) Valt ook niet mee, hè? Iedere dag aan zijn wensen te moeten voldoen. Flesje wijn op tafel, brandende kaarsjes en het "duifje", dat ligt te wachten tot haar "doffer" binnenvliegt! Is het al gebeurd, of moeten jullie nog?

ANNIE: Amanda! Zo praat je niet tegen je moeder.

AMANDA: Oh. Heb ik dan een moeder? Sinds jij die Pierre Reijnders drie maanden geleden hebt ontmoet, ben ik hier totaal niet meer in tel. (*dan fel*) Je laat je helemaal inpakken door die vent! (*weer spottend*) Maar het geeft niet, hoor. Amanda slaapt vannacht wel weer bij haar vriendin. Dan kunnen jullie doen, wat jullie willen. (*loopt naar kastdeur en wil deze openen*)

ANNIE (*snel*): Wacht even. (*gaat voor de deur staan*) Ik heb die kast vanochtend opgeruimd.

AMANDA: Nou... en? Hoef ik het niet meer te doen. Mag ik er nu even bij?

ANNIE (*aarzelend*): Ja... maar...

AMANDA: Ja, wat maar?

ANNIE: Ik... eh... heb de kast opnieuw ingedeeld. Zie je, ik had geen ruimte voor Pierre zijn kleding en toen...

AMANDA: Wil jij zeggen, dat...?! (*duwt nu Annie weg en opent de kast*) Zijn kleren in mijn kast?!

ANNIE: Jouw kleren hangen er ook nog, hoor. Ik heb het alleen wat ingeruimd.

AMANDA (*kwaad*): Zijn kleren naast mijn kleren? Zijn ondergoed naast mijn ondergoed?

ANNIE: Stel je niet aan. Het is schoon.

AMANDA: Nee, dat moet er nog bij komen, dat hij het er vuil indondert! Maar, mijn intieme spulletjes naast zijn...eh...rotzooi! Je gaat wel erg ver, hè? Zo langzamerhand is er hier in huis geen enkel plekje meer voor mezelf.

ANNIE: Je hebt de zolderkamer toch voor jezelf? Daar komt toch niemand in?

AMANDA: Ja! De zolderkamer! Daar ben ik naar toe verbannen. Waar alleen een bed in kan staan en met veel pijn en moeite een stoel en een ladenkastje. En nu wordt de ruimte voor mijn kleding ook nog ingepikt!

ANNIE: Die kast is groot genoeg voor jullie beide.

AMANDA (*zucht*): Je begrijpt er ook niets van, hè? (*gaat op bank zitten, fel*) Nee, je hebt geen tijd om het te begrijpen. Je hebt het veel te druk met die "doffer" van je!

ANNIE (*nu ook kwaad*): Ik begrijp maar één ding: je bent een jaloers kreng! Jij gunt mij het geluk met Pierre niet. Nou, toevallig ben ik stapelgek op hem. (*loopt haar slaapkamer in*)

AMANDA (*na-epend*): Nou, toevallig ben ik niet stapelgek op hem!

De haldeur gaat open en Pierre, enkel gekleed in een ochtendjas, komt vrolijk en fladderend binnen. Zijn haren zijn nog nat van het douchen.

PIERRE: Roekoe-roekoe. Ik ben er klaar voor, duifje!

AMANDA: Nou, dan mag je wel opschieten. Je duifje ligt ook al te koeren in haar nest!

PIERRE: Wat?! Oh... eh... Dag kind.

AMANDA: Ik ben je kind niet. (*staat op, kijkt hem uitdagend aan*) Nu moet jij eens heel goed naar me luisteren, Pierre Reijnders. Weg met die kleren!

PIERRE: Wat?!.... (*kijkt naar zijn ochtendjas, dan verwonderd*) Amanda!

AMANDA: Je ondergoed ook. Opschieten!

PIERRE: Voel jij je wel helemaal goed?

AMANDA: En of ik me goed voel. Nou... komt er nog wat van?

PIERRE: Hier?! (*lachend*) Nou ja, als je het echt wilt...

AMANDA: Ja, zeker wil ik dat. (*schrikt als ze ziet dat Pierre zijn ochtendjas uit wil doen*) Wat? Dat bedoel ik niet... Haal je kleren uit die

kast!

PIERRE: Hè?.. Die kast...? Oh... *(lacht)* Ik begrijp het.

AMANDA: Toch nog iemand in huis, die iets begrijpt. Dan hoop ik ook dat je begrijpt, dat ik je niet mag. En ik zal er alles aan doen, om jou hier weg te werken.

PIERRE: Dat was me al duidelijk. *(luchtig)* Ach, het is 'n kwestie van wennen aan elkaar. *(aait over haar hoofd)* Komt allemaal wel goed, kind. *(gaat slaapkamerdeur af)*

AMANDA *(staat even perplex, dan woest)*: Er komt helemaal niets goed! Ik neem dit niet langer!... *(loopt heen en weer door de kamer)* Ik word hier behandeld als een klein kind!... Ik pik dit niet!... Wie denkt hij wel dat hij is?!.... Hij er uit of ik er uit!... *(staat voor kastdeur)* Hij dus!... *(opent kast en gaat er in, gooit er achtereenvolgens een pak uit, overhemden, schoenen, stropdassen, stopt dan even)* Nee, hè! Echt iets voor hem! *(komt naar buiten met een klein sexy herenslipje, houdt dit tussen twee vingers)* Hè, jakkes! Ik zie die engerd hier al in rond lopen! *(gooit slip op de bank)*

De voordeurbel gaat, ze kijkt even in het rond, wil weglopen, ziet dat de slaapkamerdeur open gaat, verdwijnt snel de kast in en sluit de deur. Direct daarop komt Annie de kamer in, ze loopt naar het raam, schuift het gordijn iets opzij en doet het weer snel dicht.

ANNIE: Lieve hemel! Dat is al de tweede keer deze week.

PIERRE *(uit slaapkamer)*: Wie is daar, Annie?

ANNIE *(nervuus)*: Die controleur van de Sociale Dienst. Hij is net een paar dagen geleden geweest. Wat moet hij nu weer van mij, Pierre?

PIERRE *(komt kamer in)*: Weet ik veel. Laat hem binnen, dan weet je het.

ANNIE: Hem binnen laten? Zeker waar jij bij bent? O nee! Hij mag jou niet zien. Je moet hier weg, Pierre! Weg, weg!

PIERRE: Weg? Waar moet ik naar toe? *(de bel gaat weer)* Goed! Ik trek me wel terug in de slaapkamer. *(loopt naar slaapkamer)*

ANNIE *(snel achter hem aan)*: Nee! Niet de slaapkamer. Dat is het eerste waar ze gaan kijken. *(trekt hem terug)* Het raam! Ga door het raam naar buiten.

PIERRE: Annie! Denk nu eens na. *(wijst op ochtendjas)* Ik heb hieronder niets aan. Zo kan ik toch niet de straat op? Ze zullen denken dat ik een potloodventer ben!

ANNIE: Een potloodventer? *(kwaad)* Het is nu geen tijd voor die grappen van jou!.... *(denkt na)* De kast! Ga die kast in tot hij weg is.

PIERRE: Annie, hou toch op met die onzin. We kunnen toch zeggen, dat

we twee maanden bij elkaar zijn. Dat mag volgens de wet. En dat we tot het besluit zijn gekomen, dat we bij elkaar blijven. We gaan dat morgen opgeven.

ANNIE (*fel*): We gaan helemaal niets opgeven! En zeker niet onze uitkering van de Sociale Dienst. Nee. Pierre Reijnders bestaat gewoon niet!

PIERRE: Oh, je wordt bedankt! .

ANNIE: Je weet best wat ik bedoel. (*de bel gaat weer*) Ja, waar wacht je nu nog op? (*duwt hem richting kast, ziet dan Pierre zijn kleding, die op de grond van de kamer ligt*) O nee! Amanda wordt met de dag erger. Pak die kleding op en duik die kast in.

Pierre pakt de meeste kleren, Annie gaat zelf naar de haldeur, draait zich om, rent naar het raam, opent de gordijnen, gaat naar de tafel, blaast kaarsen uit, neemt fles wijn en glazen mee.

ANNIE: Schiet nu op, Pierre! (*gaat door haldeur af*)

PIERRE (*zucht*): Dan de kast maar in. (*opent kastdeur en stapt de kast in, sluit de deur, na even gaat de deur weer open en wordt hij eruit gesmeten*)

AMANDA: Ga weg, engerd!

PIERRE: Sorry, het was een ongeluk dat ik op je viel.

AMANDA: Als je maar weet dat ik niet op jou val! Ben je soms op "je duifje" uitgekeken en probeer je het nu met haar jong? Ik zal mijn moeder 'ns inlichten over jouw vreemde gedrag.

PIERRE: Je moeder wilde zelf, dat ik met jou de kast inging. Eh... ik wist helemaal niet dat jij in de kast zou zitten. Maar vanwege die controleur... (*schrikt*) De controleur! De kast in! (*duwt Amanda in de kast, gaat er zelf achteraan, maar wordt er weer snel uitgeduwd, Amanda sluit de kast. Pierre zucht*) Waar moet ik dan naar toe?

We horen nu Annie en Jaap praten vanuit de hal. Pierre kijkt in het rond, gooit dan zijn kleding op het bureau, duikt er zelf onder. Gelijktijdig gaat haldeur open en komen Annie en Jaap naar binnen. Jaap draagt een aktetas.

JAAP: Nee, mevrouw Zuiderhorn. Het is ook niet normaal dat we twee keer in de week bij onze cliënten komen. Maar we moeten nog wat gegevens natrekken. Vandaar dit bezoek.

ANNIE (*stug*): Dit is geen bezoek. Dit is een controle, meneer Brekeveld!

JAAP: Nogmaals, mevrouw Zuiderhorn, ik moet alleen nog wat meer gegevens hebben, zoals...

ANNIE (*snel*): Is er een man in huis!

JAAP: Hè? Is dat zo?

ANNIE: Wat?

JAAP: Is er hier een man in huis?

ANNIE: Nee, natuurlijk niet! Ik ben alleen in huis en doodziek. Vandaar dat ik mij niet heb omgekleed. Ik lag in mijn bed. (*scherp*) Alleen! En voordat je verder wil vragen, ik heb ook geen dochter.

JAAP: Ik zal het niet langer maken, dan noodzakelijk is, mevrouw. Maar u zei dat u geen dochter heeft? (*opent zijn tas, haalt er een formulier uit, leest*) Op dit formulier staat, dat u wel een dochter hebt. Amanda Zuiderhorn. Uitwonende studente.

ANNIE: Eh... ja, dat bedoelde ik. Ik heb wel een dochter, maar die studeert in Utrecht aan de..... aan de... Weet ik veel! Man! Ik word bloednerveus van je! (*klaagt*) Ik voel me steeds beroerder worden.

JAAP: Rustig! Rustig aan, mevrouw. Mag ik er even bij gaan zitten? (*zonder antwoord af te wachten gaat hij zitten*) Als u niets te verbergen heeft, dan...

ANNIE (*snel*): Ik heb niets te verbergen! Wilt u soms mijn slaapkamer zien? U zult er niets vinden. Geen man, geen dochter.

JAAP: En in de kast?

ANNIE (*schrikt*): In de kast...? Wat bedoelt u?

JAAP (*lacht*): Grapje, mevrouw Zuiderhorn. Maar u moest eens weten, waar al die vrienden, die zogenaamd niet bestaan, worden opgesloten en verstopt. In de kelder, in een kast, in het kippenhok, onder het bureau. In de...

ANNIE: Wilt u soms zeggen, dat er iemand onder mijn bureau ligt? (*loopt naar het bureau toe*) Nu wil ik ook dat u hier komt kijken. (*bukt en ziet dan Pierre, kijkt verschrikt naar Jaap, pakt kleding van het bureau en wil deze naar slaapkamer brengen, nerveus lachend*) Eh... van mijn vader.

JAAP: Uw vader? Woont die bij u in? (*kijkt op formulier*) Heeft u niet opgegeven aan de Sociale Dienst.

ANNIE: Eh... nee. (*loopt naar Jaap toe*) Nee, natuurlijk niet. Die woont nog op zichzelf. Ik doe alleen de was voor hem. Die ouwe baas is nog behoorlijk bij de tijd, hoor.

JAAP (*kijkt naar kleding, pakt een felgekleurde stropdas*): En behoorlijk modern.

ANNIE: Pardon?

JAAP: Kleedt zich modern.

ANNIE (*opgelucht*): Ja... Ja, denkt soms nog dat hij vijftientig is.

JAAP (*pakt slip van de bank en houdt deze omhoog*): De ouwe baas

voelt zich zeker ook nog vijftientig?!

ANNIE (*pakt slip uit zijn handen*): Eh... Eh... Ik vind dit geen stijl! Mijn vri... Mijn vader moet zelf weten wat hij draagt. (*gaat weer naar het bureau, schopt naar Pierre, hangt kleding nu zo, dat Pierre aan het gezicht wordt onttrokken*)

JAAP: Natuurlijk. Als uw vader deze dingen draagt, vind ik dat best.... Maar, ik denk dat deze slip door iemand anders gedragen wordt. Uw vriend misschien, mevrouw Zuiderhorn?

ANNIE: Hoe komt u er bij dat ik een vriend heb?

JAAP: Inlichtingen, mevrouw. U wordt al een poosje in de gaten gehouden en het blijkt dat er regelmatig een man bij u over de vloer komt.

ANNIE: Wie heeft...?! Eh... Ja, de buurman komt af en toe langs. Of mag dat soms ook niet?

JAAP: Volgens onze welingelichte bronnen, zou die buurman uw vriend zijn. (*Pierre zijn hoofd komt onder het bureau vandaan en hij kijkt Annie verwijtend aan*)

PIERRE: Wat?!

ANNIE (*schopt Pierre weer terug*): Wat?!... Wat zegt u? (*fel*) Dat is niet waar! Die zogenaamde welingelichte bronnen van u, zijn niets meer dan een stelletje roddelaars!

JAAP: Maar mevrouw Zuiderhorn toch. (*loopt naar Annie toe, die angstig het bureau afschermt*) Ieder weldenkend mens begrijpt toch dat deze kleding niet van uw vader kan zijn. Laten we een eind maken aan deze schertsvertoning, vindt u ook niet? Of heeft u liever toch dat ik hier alle vertrekken ga inspecteren?

ANNIE: Graag! Héél graag zelfs! Neem de slaapkamer het eerst. (*loopt triomfantelijk naar slaapkamerdeur, neemt Jaap aan arm mee*) Hier moet het toch allemaal gebeuren, nietwaar? Nou, kijk maar!

JAAP (*aarzelt*): Eh... Laat ook maar. Zo ver wil ik eigenlijk niet gaan. Ik heb liever dat u...

ANNIE: Ik heb liever dat u wel gaat kijken. Dan kunnen we uw verdachtmakingen ontzenuwen. (*doet deur open*) Nou? Niets te zien. (*lacht*) Weet u wat? We gaan de kast inspecteren. (*gaat naar kastdeur, opent deze, schrikt, doet deur snel dicht*) Nee! Eh... (*terzijde*) Ik zal op een andere tactiek over moeten gaan. (*tot Jaap*) Wat zei u ook al weer, dat u liever wou?

JAAP (*verbaasd*): Wat ik liever wou...? Ik...

ANNIE: U heeft liever koffie! Natuurlijk! (*neemt Jaap mee naar het midden, met zijn rug naar het bureau, poeslief*) Welke ambtenaar lust er nu geen koffie. Hoewel... U heeft niets van zo'n suffe ambtenaar. Nee, u ziet er meer uit als een... eh...

JAAP: Zegt u het maar. Ik ben wel wat gewend.

ANNIE: Meer als een... eh... sportfiguur! Iemand die veel aan sport doet.

U ziet er héél goed uit, als ik dat mag zeggen.

JAAP (*trots*): Dat mag u rustig zeggen.

Pierre komt weer met zijn hoofd onder het bureau vandaan, Annie vliegt Jaap om zijn nek, beduidt Pierre met haar hand dat hij naar de slaapkamer moet.

JAAP: Mevrouw Zuiderhorn!

ANNIE: Sterk... gespierd. Echt een vent, waar iedere vrouw voor valt.

JAAP: O ja? Dank u, mevrouw Zuiderhorn.

ANNIE: Bent u eigenlijk getrouwd, meneer Brekeveld?

JAAP (*verstijfd*): Helaas wel!... Eh... Laten we ter zake komen. (*loopt naar bank, pakt formulier, gaat zitten. Pierre duikt weer snel onder het bureau*) We moeten voortmaken, mevrouw. Dan kunt u weer naar bed.

ANNIE: U weet van aanpakken, meneer Brekeveld! (*verleidelijk*) Waar zullen we mee beginnen? (*gaat naast hem zitten*)

JAAP: Met de te volgen procedure natuurlijk.

ANNIE: Daar hebben we toch geen procedure voor te volgen? Ben je gek! Gewoon zoals het ons uitkomt. (*schuift naar hem toe*)

JAAP: Eh... Juist, ja. Mevrouw Zuiderhorn, ik...

ANNIE: Annie.

JAAP: Pardon?

ANNIE: Annie... Dat is mijn naam. En jij heet?

JAAP: Brekeveld.

ANNIE: Ja, dat wist ik al. Nee, je voornaam.

JAAP: Jaap... Maar...

ANNIE (*zucht*): Jaap! Wat een goddelijke naam. Zeker van Jacobus, hè?

JAAP (*niet op zijn gemak*): Eh... Weet ik niet. Laten we maar bij het begin beginnen.

ANNIE (*lachend*): Lijkt me logisch. Als we bij het eind beginnen, missen we het begin. En dat is juist zo spannend. Ja toch, Jacobus? (*doet haar ochtendjas uit, gaat héél dicht tegen Jaap aanzitten*) Zo... Dat is al een heel stuk beter.

JAAP: Eh... Kunt u die niet beter aanhouden? Anders wordt u misschien nog zieker.

ANNIE: Dankzij jou, voel ik mij stukken beter! Begin jij... Of begin ik?

JAAP: Eh.... (*schuift iets bij haar vandaan, pakt formulier en pen*) Goed. Ik begin. Wanneer....?

ANNIE (*schuift weer naar hem toe, snel*): Nu meteen natuurlijk! (*legt hand op zijn knie*)

JAAP: Mevrouw Zuiderhorn! *(duwt haar hand weg en schuift weer opzij)*

ANNIE: Annie... Jacobus!

JAAP: Ja... eh... Ja. Goed dan... Annie.... Sinds wanneer...?

ANNIE: Nou.... Eigenlijk sinds vandaag.

JAAP: Sinds vandaag? *(lacht)* Nee. Het is al veel langer aan de gang.

ANNIE: Oh! Was je dat al opgevallen?

JAAP: Ja, er zijn genoeg mensen die het maar al te graag verraden.

Soms duurt het een maand, soms een jaar, uitkomen doet het toch altijd. Maar u bent verstandig, merk ik gelukkig.

ANNIE: Of het nou wel zo verstandig is wat ik doe, weet ik eigenlijk niet.

(snel) Maar ik doe het toch! *(trekt Jaap aan zijn stropdas naar haar toe en zoent hem)*

JAAP: Mevrouw Zuiderhorn! *(staat op)* Wat probeert u eigenlijk te bereiken?

ANNIE *(staat ook op, pakt formulier uit Jaap zijn handen, verscheurt het):*

Wat denk je, lieve Jacobus? Ben ik niet duidelijk genoeg?

JAAP: Wat al te duidelijk! *(stijf)* Beseft u wel, dat ik hier sta te functioneren als controleur van de Sociale Dienst!

ANNIE: Dan ga je nu even liggend functioneren, Jacobus!..... *(geeft hem een flinke zet, waardoor hij languit op de bank valt en springt boven op hem)* Hier heb ik jaren naar verlangd!

JAAP *(spartelend)*: Mevrouw!.... Nee!.... Niet doen!... *(Amanda komt nieuwsgierig om hoek van kastdeur kijken)* Hier krijgt u last mee!.... Schei uit! *(Pierre komt nu onder het bureau vandaan en bekijkt het gebeuren met grote verbazing)*

ANNIE: Uitscheiden? Man, ik ben net begonnen! *(omhelst hem stevig)*

PIERRE: Duifje! *(Annie schrikt, ziet Pierre, wenkt hem met hand weg te gaan. Pierre aarzelt)*

AMANDA *(dringend)*: De slaapkamer!

JAAP: Wat zei je?

ANNIE *(met zware stem)*: Duifje!.. *(dan met eigen stem)* De slaapkamer!... Hebben wij toch niet nodig, mijn doffer! Wij doen het wel op de bank, hè? *(zoent hem weer)*

JAAP *(terwijl hij zich los probeert te maken uit haar omhelzing, verdwijnen Amanda en Pierre snel achter hun deuren. Jaap staat nu op, fatsoeneert zijn kleding)*: Mevrouw Zuiderhorn, hier zal ik melding van moeten maken!

ANNIE *(zogenaamd verslagen)*: Het spijt me. Ik liet me gaan. Neem het mij alsjeblieft niet kwalijk. Maar als je zo lang zonder man hebt gezeten als ik, dan... Nou ja... Dan vliegen de muren op je af. Ik kon me niet langer beheersen.

JAAP: Dat heb ik gemerkt!

ANNIE (*zielig*): Ik ben ook maar een vrouw alleen. Er komt hier nooit een man over de vloer. Dat geloof je nu toch zeker wel, hè? (*gaat weer verleidelijk bij hem staan*)

JAAP: Eh... Ja. (*doet stap opzij, snel*) U hoeft echt niet verder te gaan om dat te bewijzen. U heeft me dat zo juist héél duidelijk gemaakt!... (*aarzelend*) Kunnen we nu verder gaan? (*snel*) Met de vragen, bedoel ik.

ANNIE: Natuurlijk. Ga toch zitten.

JAAP: O nee! Ik blijf liever bij staan!

ANNIE: Oh!

JAAP (*loopt naar het bureau, kijkt naar kleding van Pierre en glimlacht*): Zei u daarnet niet iets over koffie?

ANNIE: Koffie?... Ja. In de keuken. Gaat u mee? (*loopt naar haldeur*)

JAAP: Ik wacht de koffie hier wel af. Kan ik nog even enkele administratieve zaken doornemen. Neem uw tijd. (*Annie gaat aarzelend af*) Neem gerust héél veel tijd. (*pakt snel het pak van Pierre en zoekt in de zakken. Hij staat met zijn rug naar de kastdeur, welke langzaam open gaat. Amanda komt er uit, kijkt even, sluipt dan ongezien door hem naar de slaapkamerdeur, luistert en kijkt om de hoek van de deur naar Jaap*) Ah, een pasje! (*bestudeert pasje*) Henriëtte Reijnders... wonende Eikenlaan... Hoogeveen..... veertig jaar..... Interessant! Jammer dat er geen foto op staat. (*denkt na*) Nu weet ik toch wel heel zeker, dat er hier iets aan de hand is. (*glimlachend*) Toch wel een pittig vrouwtje, die Annie. (*grijnzend*) Ik moet wat meer op controle bij haar gaan. (*vermant zich dan*) Verdorie! Ik zal me daar gek laten maken door een vrouw! (*loopt richting kast*) Opereert mevrouw Zuiderhorn soms onder twee namen?... Natuurlijk! En dan twee uitkeringen van de Sociale Dienst opstrijken! Het geijkte verhaal... Annie Zuiderhorn en Henriëtte Reijnders. Goed onthouden, die namen. (*doet kastdeur open, kijkt er in en stapt naar binnen. Amanda verdwijnt snel de slaapkamer in, de haldeur gaat open en Annie komt met een dienblad binnen, kijkt verwonderd in het rond, zet dienblad op tafel en sluit de kastdeur. Jaap vanuit kast*) Doe open!

ANNIE (*weer verwonderd rondkijkend*): Meneer Brekeveld?

JAAP (*vanuit kast*): Doe die deur open! (*bonst op deur*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto